

Bayer Zsolt: Orbán, Putyin, Gyurcsány (1.)

2015 február 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Teveszar szárazságú cikk következik Putyin budapesti látogatásáról. Kezdjük a koszorúzásokkal.

Az orosz elnök látogatásának el?estéjén bevetették a köztudatba, hogy Putyin a Fiumei úti sírkertben olyan

emlékművet fog megkoszorúzni, amely az „ellenforradalomban” elesett szovjet katonáknak állít emléket. Akik ezt bevették, tudták, hogy nem igaz. Parancsot teljesítettek. Idegen érdeket szolgáltak. Cégéres gazemberek tehát.

Akik nem tudták, csak vonyítottak a falca után, azok meg semmilyenek. Ők egész életükben vonyítani fognak a falca után, és mélyen meg vannak róla gyűzve, hogy páratlanul bátrak és intellektuálisak, sőt Ők az egyedüli függetlenek.

Lássunk egy jellemző írást, a 444-ről: „Két hete a német kancellár, Angela Merkel járt Budapesten. Míg Merkel Németországa gazdasági nagyhatalomként kulcsfontosságú e térségben, addig Putyin Oroszországa katonai nagyhatalomként kulcsfontosságú errefelé. Merkelnek volt egy igen látványos gesztusa. Elment a Dohány utcai zsinagógába, ahol egy órán át beszélgetett a magyarországi zsidó egyházak vezetőivel. Merkel azokat látogatta meg, akiknek szüleit vagy nagyszüleit német vezérlettel igyekeztek kiirtani Magyarországon.

Putyinnak is volt egy igen látványos gesztusa. Orosz katonák sírját koszorúzta meg, többek között azokét, akik az 56-os magyar szabadságharc leverésekor estek el.

Merkel a német hadsereg egykori áldozatai felé fordult. Putyin nem 56-os szabadságharcosokat látogatott, nem a 45-ös szovjet megszállás vagy a sztálini terror áldozataira volt kíváncsi, hanem a magyar szabadságot eltipró katonák sírjára. Merkel nem ment német katonasírok közelébe, pedig szép számmal vannak itt olyanok is.

Ez a különbség Európa keleti és nyugati felének értékrendje között. Míg Németország kormánya elutasítja saját totális diktatúrájának emlékét, és vezekel, addig Oroszország saját totális diktatúrájának örököséként tetszeleg.” Ezt egy „magyarip” jelzésű ócska szarjankó jegyzi. Dolgozatában nagyjából semmi sem igaz. Amúgy a második

világháborús szovjet katonai emlékműveket Nyugaton is becsben tartják és koszorúzzák, azt pedig, hogy a fényességes Nyugat mire volt képes a második világháború alatt, hogy Sztálint bent tartsa a Hitler elleni koalícióban, egyszer majd elmesélem a „magyarip” nevű fehérjehalmaznak. Legyen elég annyi bevezetőnek, hogy a Nyugat konkrétan feláldozta és megalázta Lengyelországot és a lengyeleket e cél érdekében. És ez csak egy a bűnök hosszú sorában.

De lássuk, mi az igazság, szemben a hazugsággal. Putyin megérkezésekor megkoszorúzta a Hősök terén a Hősök emlékkövét. Amely többek között a második világháborúban elesett magyar katonáknak állít emléket, így azoknak is, akik a doni csatákban estek el. Putyin elég nagy gesztust gyakorolt ezzel. Ezt követően ment ki a Fiumei úti sírkertbe, ahol megkoszorúzta a második világháborúban elesett szovjet katonák emlékművét. Ennél magától értetődőbb, természetesebb dolgot nem is tehetett volna, teljesen függetlenül attól, hogy egyébként mit gondolunk Magyarország Szovjetunió általi felszabadításáról (nem azt, amit a Mazsihisz). De ha elvárjuk, hogy mi koszorúzhassunk az Oroszországban lévő magyar katonai temetőkben (elvárjuk), akkor ugye nem gondoljuk, hogy Putyin nem koszorúzhatja meg elesett honfitársai obeliszkjét? Akik pontosan olyan szerencsétlen katonák voltak, mint a mieink odakint, vagy éppen a német katonák, akik a budaörsi katonai temetőben nyugszanak. Isten áldja őket, mindnyájukat.

Amúgy Putyin, amikor 2006-ban Gyurcsány meghívására Magyarországra látogatott, a Parlament előtt megkoszorúzta az 1956-os emlékművet. Vagyis akkor már eléggé világossá tette álláspontját '56-tal kapcsolatban. Felesleges volt kilenc évvel később „ellenforradalmi” koszorúzással megvádolni, de hát valakik éppen ezt bírták kitalálni. Valakik, a gazemberek. Az ügynökök. A csorda meg bűgött hozzá. Coki. (Jegyezzük meg, hogy odaát egyetlen tisztességes ember akadt: Gazda Albert a Cinktől.)

Ezzel akkor végeztünk is.

A látogatás egyéb körülményeivel kapcsolatban jó, hogy a gazemberek és a csorda képtelen volt összehangolni a cseszegetés fő csapásirányát, így aztán meglehetősen vicces dolgokat produkáltak és produkálnak.

A Népszabadság a harcos és kérlelhetetlen Gyalázat címet adta vezércikkének, amelyet ezzel a felütéssel indít: „Vlagyimir Putyin felmosta a padlót Orbán Viktorral. Ha futballról beszélnénk, azt mondhatnánk, oda-vissza kötényt adott neki, aztán a gólvonalon lehasalva fejelte be a gólt.”

Az Index sem akart lemaradni ebben a versenyben, így kommentált: „Nagyon készséges vendéglátója volt Orbán Putyinnak”. Majd a bevezetőben ezt írja: „Nem kellemetlenkedett semmivel, gazdasági célokról beszélt, és az orosz elnök szavahihetőségét méltatta.” (És tényleg. Pedig combon is bökhette volna fogpiszkálóval.)

Ehhez képest érdekes a New York Times cikke Putyin látogatásáról.

A HVG beszámolóját egyszerően muszáj hosszabban idéznem:

„A New York Times azt írta, »visszafogott villámlátogatássá« silányodott az orosz elnök nagy budapesti útja. A lapnak nyilatkozó szakértő szerint nem véletlen, hogy az Orbán-kormány sem kerített akkora feneket a Putyin-vizitnek. Míg Szerbiában tavaly ősszel nagy katonai parádéval fogadták és kitüntették az orosz elnököt, Budapesten szinte dugdosták a nép előtt. A New York Times szerint a találkozó nem annyira tiszteletdíj hódításnak, inkább azt mutatta meg, hogy mennyire lecsökkent Putyin diplomáciai hatóköre. A lap szerzője szerint »visszafogott villámlátogatássá« silányodott az orosz elnök nagy budapesti útja. A lap megszólaltatta Krekó Pétert, a Political Capital elemzőjét, aki azt mondta, nem véletlen, hogy az Orbán-kormány sem kerített akkora feneket a Putyin-vizitnek, »Orbán megértette, hogy az ukrán válság előtt teljesen rendjén való volt Putyinnal üzletelni, ma viszont már más a helyzet« – fogalmazott. Egész más volt Szerbiában, ahol októberben katonai parádéval, nagy csinnadrattával fogadták az orosz vezetőt, és a legmagasabb állami kitüntetést adományozták neki. Magyarországon viszont a sajtótájékoztatót leszámítva elrejtették a szemek előtt Vlagyimir Putyint. Krekó szerint mindez világos üzenetet közvetít Moszkva felé: Magyarország nem Szerbia. Az amerikai lapnak az is feltűnt, hogy Putyin nyilvános megszólalásában csak röviden tért ki az ukrán válságra. A New York Times szerint feltűnő volt, hogy Orbán nem hangoztatta szokásos illiberális nézeteit, és »a megélhetési bevándorlás« témáját sem hozta szóba, ehelyett a minszki térszűnési megállapodást élte.”

Most akkor nem értem: túl készséges volt Orbán, sőt Putyin „feltörölte vele a padlót”, vagy Orbán jelezte, hogy Magyarország nem Szerbia, és eldugta az orosz elnököt? Jó lenne egyeztetni elvtársak, mert így a sok bába között el fog veszni a gyerek! Továbbá szeretném felhívni a figyelmet Krekó Péter következő megállapítására: „Orbán

megértette, hogy az ukrán válság el?tt teljesen rendjén való volt Putyinnal üzletelni, ma viszont már más a helyzet". Igen, értjük. Miután Washington ideszólt Brüsszelnek, hogy mostantól tilos üzletelni Oroszországgal, érdekes módon az elmúlt néhány hónapban húsz százalékkal n?tt az amerikai áruk aránya az orosz piacon, mert hát vannak ugye a nagy elvek, a nagy elvek mögött pedig ott settenkedik a kalmármentalitás, az ócska, szemforgató, amerikai gazemberség. Mert hát, ha már egyszer a nagy elvek miatt ?r támad az orosz piacon, akkor azt az ?rt csak be kell valakinek töltenie, igaz? (De erre cikkünk második részében még visszatérünk.)

A másik közös és összehangoltnak t?n? mondanó az volt odaát, hogy igazából semmi jelent?sége nem volt a találkozóknak, ugyanis gázügyben már nem kellett semmir?l megállapodni, nem kellett semmit megbeszélni, hiszen már minden le volt/van vajazva, sima ügy az egész. „Ez csak ürügy volt” – b?gött a csorda.

Ehhez képest roppant érdekes, hogy a fényességes Európai Unió energiaügyi biztosa kissé sért?dötten közölte, hogy roppantul szeretne részt venni a magyar–oroszl kétoldalú energiaügyi tárgyalásokon.

Akkor most ezt megint nem értem. Ha ennyire jelentéktelen ez az egész, és ennyire nulla a két tárgyaló fél, akkor a brüsszeli helytartó miért akar feltétlenül beülni a dupla nullába?

folytatjuk...

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájkk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló